

విశ్వసుందరి

శ్రీ K. V. సుబ్బారావు బి. ఏ.

(గతి సంచిక తరువాయి)

గంధర్వకన్య పద్మం దిగి ఒడ్డుకువచ్చి మాణిక్య హారాన్ని యువకుని మెడలో వేసింది. “సాహస వంతుడవంటే నీ వేసయ్యా, నీ అద్భుత సాహసానికి యిదేనా జోహార్ ఫో. గడువులోపలచేరి నీ యీ కానుక చెల్లించు. ఈ మాణిక్యహారం మెడలో ఉన్నంతకాలం వ్యాధులు వెన్నంటవు. దీన్ని ధరించినవారు నిత్యయవ్వనవంతులుగా వుంటారు. ఇదే యీ హారంలోవున్న ప్రత్యేకత” అంది.

“సెలవు” అని అంటుండగా చెలికత్తెవచ్చి, “మరి ఆ కానుకతోనే తృప్తిపొందుతున్నారు. సెలవేని యీ గంధర్వ కన్యను ఎప్పుడు పరిణయమాడుతారు” అంది. గంధర్వకన్య సిగ్గుతో తలవంచుకుంది. చెలికత్తె సాక్షిగా గాంధర్వవిధిన వివాహం జరిగిపోయింది.

“ఇదిగోండి. యీ వజ్రాల వుంగరం. దీనిని నేలమీద రాసినప్పుడు నేను ప్రత్యక్షమౌతాను” అని వుంగరాన్ని భువనసుందర్ వ్రేలికి తోడిగింది.

భువనసుందర్ గంధర్వకన్యవద్ద సెలవుతీసుకొని తృటిలో నీలవేణి సగరానికి వచ్చాడు. రాజప్రాసాదంలో అడుగుపెట్టి, “యిదిగో మీరు కోరిన మాణిక్యహారం” అంటూ ఆమె మీదికి విసిరాడు. కాని ఆ మాణిక్యహారం ఆమెమీదపడలేదు. సరాసరివచ్చి విశ్వసుందరి మెడలో వ్రాలింది. ఈ ఆవమానానికి మణికర్ణికకు మిగుల కోపంవచ్చింది. విశ్వసుందరి మెడలోనించి తీయబోయిందికాని హారం రాలేదు పైపెచ్చు రాణి చేతులు పుండ్లుపడినయ్య.

“నేనెప్పుడు మత్స్యకుల కంఠాన వుండను.

సత్సంపన్నుల కంఠమే నాకు నిలయం” అని చెప్పింది మాణిక్యహారం.

రాణి చేసేదిలేక నోరు మూసుకుని కూర్చుంది.

“సరే నా రెండవ ప్రశ్న విను. ఈ వస్తువును బదులొజ్జల్లోనే సాధించాలి. ఇక్కడికి ఈశాన్య దిశలో నీలపుకొండల నడుమ వైద్య పుట్టవుంది. ఆ పుట్టలో నాగమాత సిరస్సున ధరించిన నాగమణిని సాధించుకురావాలి” అంది. “ఈసారి తప్పకుండా భువనసుందర్ ను నాగుపాములు చంపేస్తాయని ఆమె గాఢ నమ్మకం. దానితో తన పీడ పడులుతుంది, ఆనుకొన్నట్లు తమ్ముడికి అంటగట్టవచ్చును” అని కూతువాలపడసాగింది రాణి.

కాని భువనసుందర్ అంత తేలికమనిషికాదు. కార్యాన్ని సాధించి తీరుతాడని ఇంకా ఆమెకు తెలీదు. వెంటనే భువనసుందర్ రాణివద్ద సెలవు తీసుకొని రాజప్రాసాదం బయటకు వచ్చేశాడు.

3

రాజభవనాన్నుండి సరాసరి ఈశాన్య దిక్కువై ప్రయాణం సాగించాడు. పదిహేను మైళ్లపైబడి వెళ్ళినతర్వాత నీలపు కొండలు కనిపించినయ్య. అయితే నీలపు కొండలను ఎక్కడం ఇతర కొండల నెక్కినంతసాధ్యంకాదు. మూడు మైళ్లు ఎక్కితే నాలుగు మైళ్లు వెనక్కు నెట్టెనుంది. అయినా భువనసుందర్ సాహసించాడు. నెమ్మదిగా కొండలనెక్కి ఎలాగయితేనేం కొండలనడుమ ప్రదేశానికి వచ్చేశాడు.

మణికోక్తిక చెప్పినట్లు కొండలనడుమ కబురెద్ద పుట్టవుంది. ఆ పుట్టకు ఒకటే ఒకకలుగు. కలుగును తేరి పార జాళాడు. కలుగులోనుండి లోపలకు మట్టిమెట్లు అగుపించినయ్యె. నెమ్మదిగా సద్దుచేయ కుండా మెట్లగుండా లోపలకు వెళ్లాడు. కాని ఆలా వెళ్లి వెళ్లి చివర మెట్టుదగ్గరకు వచ్చాడు. కాని ఆ మెట్టువారింది. భువనసుందర్ సరాసరి పోయి పోయి ఒక నాగుపాము నోట్లోపడ్డాడు. ఎప్పుడయితే నోట పడ్డాడో ఆ క్షణంలోనే నాగు పాము గుటుక్కుమనిపించింది భువనసుందర్ ను.

భువనసుందర్ కాస్తా నాగుపాము నోట్లోవుండి పోయాడు. ఐతే భువనసుందర్ ఎలా నాగుపాము నోట్లోనుంచి తప్పించుకోవాలా అని ఎత్తులుజేస్తూనే వున్నాడు. చివరికోపుపాయంతట్టింది. వెంటనే మొలలలోంచి కత్తితీసి నాగుపాము కడుపుచీల్చటం మొదలెట్టాడు. నాగుపాము కత్తిపోటులకు తాళలేక భువనసుందర్ ను కాస్తా బయటకు కక్కేసింది. ఈ పుపాయంతో భువనసుందర్ బుడుంగు మని బయటకొచ్చేవాడు.

“నీవు ఏమి పనిమీదవచ్చావ్?” అని అడిగింది నాగుపాము.

“నాగమణికోసం వచ్చాను. అదెక్కడుందో చెప్ప?” అంటూ గడించాడు.

“వచ్చివాడా! నన్ను భయపెట్టినంత నులభంగా నాగమణిని సంపాదించలేవోయ్. అయినా నాగమణి నావద్దలేదు. దానిని సంపాదించవలెననుకుంటే నీవు లోకోత్తరమయిన ఘనసాహసం చేయాలి.” అంది.

“అయితే ఆ సాహసమేమిటో చెప్పి. ఏకమని కయినా వెనుకదీయను; కార్యాన్ని సాధిస్తాను!” అన్నాడు.

“సరే పద. నిన్ను నాగమాత దగ్గరకు తీసుకెళ్లు తాను. అక్కడకాని నీరంగులేదను.” అని భువనసుందర్ ను నాగమాత దగ్గరకు తీసుకెళ్ళింది.

నాగమాత యితన్నిమాచి “ఎవరునువ్వు?” అని గర్జించింది.

భువనసుందర్ వినముడయి ఆమెకు నమస్కరించి తన పేరు చెప్పనని, తాను వచ్చిన యారద్యుత్తాంతం చెప్పాడు.

“నాగమణిని సంపాదించవలెనని వచ్చిననీబోటి యువకులననేకమందిని చూశాను. కాని ఆ యువకు లంతా నా పరీక్షకు తాళలేక బుగ్గి అయిపోయారు. సాహసంలేకండా ముందడుగు వేశావా నీగతి అంతే.” అంది నాగమాత.

“సాహసించే వచ్చాను నేను. ఆ సాహస మేమిటో చెప్పండి. ప్రాణాలకయినా వెనుతీయక సాధించితిరుతాను” అన్నాడు.

“భేష్ నీ ధైర్యమే చెబుతుంది, నీవు ఆపజయా నికీ శత్రుడవని. ఇక్కడకు పడమరగా ముత్యాల సముద్రంవుంది. ఆ సముద్రంలో ఒక వింతచేపవుంది. ఆ చేపపేరు ‘సల్లచేప’ నీవు సముద్ర గర్భంలోకి పోయి ‘సల్లచేప’ను బయటకు తీసుకురావాలి. అలా ఆ చేపను బయటకీడ్చుకొచ్చావా నీకు నాగమణి దక్కుతుంది. లేక ఒట్టిచేతులతో వచ్చావా నీ శిరస్సు నాకు దక్కుతుంది. ‘సల్లచేప’ నాకు బద్ధ శత్రువు. దాన్ని పట్టియ్యాలి. ఘో!” అంది నాగమాత.

“సరే యీ సాయంత్రానికల్లా మీకు ‘సల్ల చేప’ను పట్టించి తీరుతాను” అని సరాసరి పడమరగా బయలుదేరి సముద్రపు ఒడ్డుకు వచ్చాడు. నిజంగా అది ముమ్మూర్తలా ముత్యాల సముద్రమే. ముత్యాలిన్ని అలలమీద తేరియాడుతున్నయ్యె. ఎక్కడ చూసినా ముత్యాలమయం. సముద్రంలో చేపపిల్లలన్ని ముత్యాలగొళ్లు కట్టుకొని ఆడుకుంటున్నయ్యె. ఆ వింతలనుచూస్తూ కాలాన్ని విషయాన్ని మరచి పోయాడు. కాని కాస్తేపటికల్లా అసలు విషయం గుర్తుకు వచ్చింది. సముద్రంలోకి ఎలా వెళ్లటమో అర్థంకాలేదతనికీ. ఇంతలో అతనిచేతి వుంగరం ఒక

రాయికి తగిలింది. వెనువెంటనే గంధర్వకన్య ప్రత్యక్షమైంది.

“ఏం కావాలి నీకూ? ఆని అడిగిందివచ్చుతూ భువనసుందర్ అసలు విషయం చెప్పాడు.

“ఒక ఇంతకదా. మరేకంగారుపడకు,” అని ఒకశ్యామగుళికను అతనికిచ్చి దీన్ని నోట్లో వేసుకొని సముద్రంలో మునుగు. ‘నల్లచేప’ను బయటకు లాగటానికి యిది వుపాయం. ఎందుకంటే యీ శ్యామగుళికను నోట్లోవేసుకుని నీటిలోదిగిన మరుక్షణం చేపగా మారిపోతావు. బయటకురాగానే యీగుళికను సముద్రంలోపారేయ్. బయటకొచ్చి తర్వాత క్షణం నీ దగ్గరవుంచుకున్నావా కీడుమూడుతుంది” అని చెప్పి మాయమైంది.

గంధర్వకన్య ఇచ్చిన శ్యామగుళికను నోట్లోవేసుకొని సముద్రజలంలో మునిగాడు. తక్షణమందే చేపగా మారిపోయాడు. ఎక్కడలేనిబలం తెచ్చుకొని ‘నల్లచేప’నుపట్టి ఒడ్డుకు యీడ్చుకువచ్చి దాన్ని మండే ఇసుకలో వేశాడు. బయటకొచ్చి గుళికను తీయగానే మామూలు మనిషి అయ్యాడు. గంధర్వకన్య చెప్పినట్లు ఆ గుళికను సముద్రంలో పారవేశాడు. కాని తక్షణంలోనే సముద్రమంతా ఘోర ఘోరామని వుడికిపోయింది. ఆవిరిగా మారిపోయింది నీరంతానూ. నీరంతా మాయమై సముద్రం నిండా ముత్యాలు మిగిలినయ్యాయి. ఆ వింతను మానూలూ నే నిలువబడిపోయాడు భువనసుందర్.

ఇంతలో భువనసుందర్ వెనక్కు తిరిగి చూడగానే నాగమాత నవ్వుతూ కనిపించింది. “ఇంత ధైర్యవంతుడివి! నిన్ను ఒక్కడినే మాళానోయ్” అని నవ్వింది. వెంటనే నాగమాత చేపకడుపును జాగ్రత్తగా బ్రదలం చేసింది. ఆశ్చర్యం! ఆ చేపకడుపులో నుంచి పదహారేళ్ళ బాలిక నివ్వకుంటూ బయటకొచ్చి నాగమాతను కౌలిచుకుంది. నాగమాత ఆమెను ముద్దుపెట్టకొని ఎదకు మాత్రుకుంది.

నాగమాత భువనసుందర్ వయపు తిరిగి యిలా అంది:

“ఇదంతా నీకు వింతగావుందికదూ నాయనా. ఈ బాలిక నా కూతురు. దీనిపేరు నాగసుందరి. ఇది ఒకసారి సముద్ర తీరంలో అడుగుంటుంటే దీన్ని ‘నల్లచేప’ మ్రింగి సముద్ర గర్భంలోకి పారిపోయింది. నా బిడ్డను వెలికి తెచ్చుకుందామని ఎంత ప్రయత్నించినా నాకు చేతకాకపోయింది. సామాన్య మావవుడవు. నీవు నా బిడ్డను కాపాడగలిగావ్. పైగా నీళ్లను ఆవిరిచేసి సముద్రమంతా రత్నాలమయం చేయగలిగావ్. నీ బోటి అద్భుత యువకునకు నా కూతుర్నిచ్చి వినాహం చేయటంకంటే నాకు కావలసిందేమింది? ఈ రాత్రి మీ యిద్దరికీ పెండ్లిచేసి రత్నరానుల నివృట్టమే కాకుండా నీవు కోరిన నాగమణినికూడా ఇస్తాను” అంది.

భువనసుందర్ సంతోషానికి అంతులేదు. ఆ రాత్రి వైభవంగా నాగసుందరి భువనసుందర్ల కల్యాణం జరిగింది. భువనసుందర్ తనకు కలిగిన అద్భుతానికి పొంగిపోతాడు.

పెండ్లి అయింది. ఒక రోజు భార్యతో కులాసాగా గడిపాడు. “ఇక వస్తాను” అని అంటుంటే నాగసుందరి కంట నీరు పెట్టింది.

“రాణి చూడవ వస్తువుకూడా సాధించి నిన్ను తీసుకు వెడతాను సరేనా” అని జవాబిచ్చాడు భార్యకు.

ఇంతలో నాగమాతవచ్చి “నాగమణి”ని అతని చేతుల్లో పెట్టింది. భగధగా వెలిగిపోతూంది ఆ మణి

“భువనసుందర్! యీ మణి సామాన్యమైనదిగా తలచకు. ఇది అత్యద్భుతమైంది. ఇది ఎక్కడయితే వుంటుందో అక్కడ ఎప్పుడూ పగలే. చీటి అనేదే వుండదు. ఇంకా మీ గాజు మహాలలో వుండతగిన శుభిణి పైగా యీ మణి రోజుకు ఎనిమిదికేల వీకెల బంగారం కురిపిస్తుంది నుమా!

అవిగో నీ కోసం రత్నాలు నింపిన బండ్లు ఎదురు చూస్తున్నయ్య" అంది నాగమాత.

“గుర్తుకు వేసు మూడు రత్నాలు తీసుకళ్ళలాసు. మీ కూతురు యీ సారి వచ్చేటప్పుడు గత్నాల బండ్లను పంపండి. ఇప్పుడు తొందరగా వెళ్ళాలి. అవతల కాలం మించిపోతోంది” అన్నాడు.

“సరే నీ యివ్వం. నీవు అమ్మాయిని తలంచుకున్నప్పుడు ప్రత్యక్షమౌతుంది” అని చెప్పింది. నాగమాతవద్ద, క్రొత్త భార్యవద్ద, సెలవు తీసుకొని క్షణంలో రాజప్రాసాదం చేరుకున్నాడు.

మరుక్షణంలో సభలోకివచ్చి నాగమణిని మణి కర్ణికచేతి కందించాడు. కాని యీ సారికూడా నాగమణి మణి కర్ణిక చేతిలో వుండలేదు. రాణి చేతులో నుంచి ఎగురుతుంటూవచ్చి నీలరదనుని దోసిలి నలంక రించింది. అతడు తెచ్చిన ముత్యాలనుమాచి ఎంతో మురిసిపోయింది విశ్వసుందరి.

ఈ సారి తను వేసుకున్న పథకం తల్లక్రిందులయింది. పైగా నాగమణికూడా తనకు దక్కకుండా పోయిందే అనుకొని మనసులోనే క్రుల్చి క్రుల్చి ఏడ్చింది. ఆ అనూయను కడుపులోనే దిగ మ్రింగుకొంది.

“ఇదే ఆఖరుకోరిక. దీనితో ఆశ నిరాశ అవు

తుంది. ఈ సారి సాధించటానికి ఏలులేనిపని చెప్పాలి. దానితో ఏరాక్షసి నోట్లోనో గుటుక్కు మంటాడు. అంతటితో నా కోర్కె ఫలిస్తుంది విశ్వసుందరి నా తమ్ముడి పెండ్లాంపుతుంది” అని దీప్తింగా యోచించింది.

“నీవీ రెండు వస్తువుల్ని ఘనంగా సాధించి విజయుడవై నందుకు నా ఆభిషేందనాలు. బితే నా చివరి ప్రశ్నవిను. ఇక్కడికి నూటిగాఫోతే రాబందుల గుంపోకటి కనిపిస్తుంది. రాబందుల రాజును రత్నాంగుళీయం సాధించటానికి మార్గమేది అని అడిగితే చెప్పుతుంది. ఫో! యీ మూడవ వస్తువును సాధించి తెచ్చావో విశ్వసుందరి నీ భార్య అవుతుంది. సాధించలేకపోయావో ఆమె నీ పాలిటి మృత్యువేవత అవుతుంది. బాగ్రత్తగా యోచించుకొని ముందడుగు వేయటం మంచిది” అని ఓ విషవు నవ్వు పాలేసింది.

అయినా భువనసుందర్ ఆ విషజడుపులకు భయ పడలేదు. నిర్భయంగా నేవున్నాడు.

“సరే కాలయాపన ఎందుకూ మీ చివరి రత్నాంగుళీయం సాధిస్తాను. సెలవిప్పించండి” అని బయలు చేరాడు నిర్భయంగా భువనసుందర్.

(సశేషము)

ఏ జం టు కా వాలి!

రాజమహేంద్రవరం, విశాఖపట్టణము, విజయనగరము, అనంతపురం, కాకినాడ, హైదరాబాదు, సికిందరాబాదు-యింకా యితర ప్రదేశాలలో మా ప్రతీకలు అమ్మబడని చోట్లలో తమ స్వంత బాధ్యతవై అమ్ముటకు - ఏజంట్లుగా నున్న వారికి రూ. 100/-కు రూ. 20/-లు. కమీషను, ఒక శ్రీకాపీ యివ్వబడును. అడ్వకేటు మెంటులను కాన్వెన్ చేయువారికి మంచి కమీషను సదుపాయముల నివ్వగలము.

వివరములకు :
గృహలక్ష్మీ కార్యాలయం
రాయపేట, మద్రాసు-14